

Argentyna

Przewodnik po rynku

ARGENTYNA
PRZEWODNIK PO RYNKU

© PAIH S.A.

Niniejsza publikacja ma charakter informacyjny.
Została opracowana na podstawie informacji uznanych za wiarygodne
i nie stanowi wykładni ani opinii prawnej.

PAIH S.A. nie ponosi odpowiedzialności za sposób wykorzystania
zamieszczonych w niniejszej publikacji informacji oraz za możliwe
konsekwencje jakichkolwiek działań podjętych w oparciu o te informacje.

Wydawca: Polska Agencja Inwestycji i Handlu S.A.

ISBN 978-83-62132-80-5

Warszawa, październik 2018 r.

Spis treści

1.	Argentyna – ogólna charakterystyka.	5
2.	Aktualna sytuacja polityczna	10
3.	Podstawowe informacje gospodarcze.	11
4.	Bogactwa naturalne i główne sektory gospodarki	12
5.	Infrastruktura transportowa.	17
6.	Formy prowadzenia działalności gospodarczej	19
7.	System podatkowy	23
8.	Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach o charakterze ekonomicznym	24
9.	Dwustronna współpraca gospodarcza Argentyny i Polski . . .	25
10.	Eksport - uwarunkowania.	27
11.	Zamówienia publiczne	29
12.	Kultura Biznesu	30
13.	Przydatne kontakty.	31
14.	Źródła danych	33

1. Argentyna – ogólna charakterystyka

Argentyna (oficjalnie Republika Argentyńska) jest położona w Ameryce Południowej. Rozciąga się od Atlantyku na wschodzie po Andy na zachodzie. Graniczy z Chile, Boliwią, Paragwajem, Brazylią i Urugwajem. Nazwa kraju pochodzi od łacińskiego *argentum* (srebro - plata po hiszpańsku) i jest związana z legendą o górach pełnych srebra, która była powszechna wśród pierwszych europejskich kolonizatorów Niziny La Platy.

Stolicą kraju jest Buenos Aires, a językiem urzędowym język hiszpański.

Rys. 1 Mapa Argentyny

Źródło: AnnaMapa.com

Powierzchnia Argentyny to 2,8 mln km². Kraj z północy na południe ma 3700 km, ze wschodu na zachód 1 400 km w najszerszym miejscu. Zajmuje południową część kontynentu południowoamerykańskiego od Atlantyku na wschodzie po graniczne Andy na zachodzie. W górach tych wyróżnia się dwa główne pasma: Kordyliery Zachodnią i Andy Patagońskie. Są to góry o ostrej rzeźbie ukształtowanej przez lodowce, a jednocześnie obszar aktywny sejsmicznie. W Kordyliery Zachodniej wznosi się najwyższy szczyt obu Ameryk, Aconcagua (6959 m n.p.m.). W Andach Patagońskich znajdują się liczne lodowce. Północno-zachodnią część Argentyny zajmuje śródgórski płaskowyż Puna de Atacama. Wznosi się on średnio na 3800 m n.p.m. Otaczają go 6 – tysięczne wzniesienia wulkaniczne. Jest to teren pustylny i kamienisty. Występują tu także solniska i salares – okresowe słone jeziora. W północno-wschodniej części kraju rozciąga się rozległa dolina trzech wielkich rzek, Paragwaju, Parany i Urugwaju, zwana Niziną La Platy. Część zachodnia tego obszaru to Gran Chaco, równina lessowa z ciernistymi zaroślami sawanny. Wschodnią część regionu stanowi Międzyrzecze, zwane również Mezopotamią Argentyńską. Rozpościera się ona między rzekami Paraną i Urugwajem. Północną granicę wyznacza rzeka Iguazu z uznawanymi za najpiękniejsze na świecie wodospadami Iguazú - jeden z siedmiu cudów świata natury. Środkową i północno-zachodnią część Argentyny stanowi nizinna i żyzna Pampa, która od południa sąsiaduje z bogatym w ropę, płaskowyżem Patagonii. Jest to lessowa równina, stanowiąca najważniejszy obszar rolniczy kraju. W części południowej wznoszą się izolowane pasma gór Ventana, a na północnym wschodzie góry. Dalej na południe znajduje się subpolarna Ziemia Ognista. Zachodnia część kraju to przedgórza oraz rozbudowany system górski Andów z najwyższym szczytem obu Ameryk – Aconcagua. Środkowa część tego pogórza to Cuyo. Najdalej na południe położoną krainą geograficzną Argentyny jest Wyżyna Patagońska. Jest to skalisty i suchy płaskowyż o charakterze półpustyni. Porozcinany jest głębokimi dolinami rzek. Dochodząc do Oceanu Atlantyckiego wyżyna tworzy wysokie, skaliste wybrzeże klifowe z licznymi zatokami.

Jeżeli chodzi o podział administracyjny, terytorialnie Argentyna podzielona jest na 23 prowincje, jedno miasto autonomiczne – Buenos Aires oraz Terytorium Narodowe – Ziemia Ognista. Prowincje dzielą się na departamenty, a te z kolei, z wyjątkiem miasta autonomicznego, dzielą się na gminy (z hiszp. municipios).

Aktualna liczba ludności Argentyny to 44 966 275. Większość ludności zamieszkuje środkową i wschodnią część kraju, Patagonia jest prawie bezludna. Ludność Argentyny ukształtowała się w wyniku masowych migracji z Europy i kolonizacji prawie bezludnych terenów zamieszkanymi przez nie-liczne plemiona indiańskie – w czasach przedkolumbijskich zamieszkiwało tam około 300 tys. Indian. Ponad 98% ludności stanowią biali pochodzenia europejskiego, resztę Metysi, nieliczni Indianie (mniej niż 150 tys.). Argentinę cechuje bardzo wysoki odsetek ludności miejskiej. Tylko 12% ludności mieszka na obszarach wiejskich – głównie w izolowanych osiedlach hodowlanych i latyfundiach. Miejska ludność koncentruje się w dużych miastach.

Według szacunków, liczba ludności Argentyny w 2018 r. wzrosła o 418 000 i osiągnie 45 102 000 ludzi w 2019 roku. Migracja ludności zwiększyła populację o 4 800 osób rocznie uwzględniając emigrację i imigrację. Średnia liczba urodzeń w Argentynie wynosi 749 998 rocznie, liczba zgonów to 337 840 w roku. Przyrost naturalny wyniesie około 0,92 procent rocznie. Od 1980 gęstość zaludnienia Argentyny uległa zmianie z 10,3 na 16,0 w 2016 roku.

Historia

Historia Argentyny sięga 1776 roku, w którym utworzono Wicekrólestwo la Platy stanowiące wówczas część hiszpańskiego imperium kolonialnego. Zaledwie trzy dekady później - w 1810 roku kraj rozpoczął proces, który doprowadził do niepodległości i ustanowienia republiki w 1816 r.

Na XIX wiek przypadł również najszybszy wzrost gospodarczy. Zapisany w konstytucji liberalizm ekonomiczny wpłynął na intensywny napływ zagranicznych inwestycji i kapitału oraz wzrost wymiany handlowej. W II połowie XIX wieku miała miejsce silna fala emigracji z Europy, głównie z Włoch, Hiszpanii oraz Polski, która na zawsze wpłynęła na argentyńską kulturę oraz demografię. Nowi przybysze osiedlali się przede wszystkim w miastach, przyczyniając się do ich szybkiego rozwoju, co potwierdza fakt, że na początku XX wieku Argentyna, okrzyknięta wówczas „spichlerzem świata”, była siódmym krajem na świecie pod względem rozwoju gospodarczego.

Przemysł jednak nie był w stanie zapewnić miejsc pracy wszystkim nowym osadnikom. Doprowadziło to załamania się gospodarki i kryzysu

w 1929 r. Władzę nad krajem przejęło wówczas wojsko, aż do 1946 r., kiedy prezydentem został nominowany Juan Domingo Perón, który zmienił na zawsze historię Argentyny.

Peronizm stanowił sojusz różnych sił społecznych: dużej części robotników skupionych w nowych związkach zawodowych, wielu grup klas średnich, licznych oficerów wojska i policji. Opierał się na idei sprawiedliwości społecznej, nacjonalizmu oraz stworzenia „wielkiej Argentyny” poprzez politykę gospodarczą skupioną na ekspansji sektora państwowego, zwłaszcza w przemyśle. Istotny był również silny interwencjonizm państwa i ograniczenie roli kapitału zagranicznego, a w polityce społecznej — paternalizm dla zapewnienia „pokoju klasowego” i symbioza państwa z korporacyjnymi związkami zawodowymi. Z kolei polityka zagraniczna dążyła do utrzymania niezależnej postawy Argentyny wobec USA. Po dojściu Peróna do władzy w 1946 peronizm stanowił społeczną i ideową podstawę jego rządów i istnieje do dziś, lecz w zmodernizowanej formie. Do roku 2015 peronizm cieszył się niekwestionowaną dominacją na argentyńskiej scenie politycznej.

W 1955 r. rządy Peróna zostały jednak obalone w wyniku wojskowego przewrotu, który rozpoczął prawie trzydziestoletni okres rządów armii. Nieudana próba przywrócenia władzy zwolennikom Peróna doprowadziła do kolejnego zamachu stanu w 1976 r. i wprowadzenia dyktatury wojskowej junty. Rozpoczęła się wówczas tzw. brudna wojna, mająca na celu wyeliminowanie wszelkich przeciwników władzy. Oficjalnie źródła podają, że w latach 1976-1982 w Argentynie zginęło blisko 13 tysięcy osób. Szacunki organizacji humanitarnych sięgają 30 tysięcy ofiar. Zbrodnie junty wojskowej określa się dziś mianem ludobójstwa.

Lata 90 przebiegły pod znakiem działań mających na celu redukcję deficytu i długu publicznego. Ówczesny prezydent Carlos Menem realizował liberalny, wolnorynkowy program ekonomiczny, zmierzający do ustabilizowania gospodarki oraz zbliżenia do USA i Wielkiej Brytanii, z którą w 1990 r. Argentyna wznowiła stosunki dyplomatyczne.

Od lat 90 stan finansów publicznych ustawicznie się pogarszał, a napięcia w bilansie płatniczym się pogłębiały. W związku z tym, na przełomie 2001 r. i 2002 r. w Argentynie wybuchł kryzys walutowy. Całkowicie zażegnał go dopiero Néstor Kirchner wybrany na prezydenta w 2003 r., który

rozpoczął spłacanie argentyńskiego długu w Międzynarodowym Funduszu Walutowym i inne długi zewnętrzne oraz rządząca po nim Cristina Kirchner, której prezydentura zakończyła się w roku 2015.

Polacy w Argentynie

W historii Argentyny silnie zaznacza się obecność Polaków. Najwcześniej do Argentyny przybyli żołnierze Napoleona, powstania listopadowego, wielkopolskiego, styczniowego oraz wojny francusko-pruskiej. Niektórzy z nich od razu wzięli udział w życiu politycznym, uczestnicząc w walkach narodowowyzwoleńczych lub w wojnach Argentyny z sąsiednimi krajami, inni, głównie ludzie wykształceni, prowadzili prace badawcze i włączyli się do rozwoju cywilizacyjnego kraju. Emigracja zarobkowa rozpoczęła się w latach 80 XIX wieku. Władze przydzieliły wówczas Polakom ziemie w prowincji Misiones, gdzie też utworzono pierwszą polską kolonię w Apóstoles, a potem kolonię Azara. W 1902 r. przybyli z Polski nowi emigranci. W tym samym czasie do prowincji Misiones przenieśli się z Brazylii potomkowie wcześniejszych polskich uchodźców. Niedługo potem powstało również pierwsze pismo „Głos Polski” (1922), istniejące do dziś. Następną falą emigrantów napłynęła po I Wojnie Światowej, w 1925 r. i 1926 r., a kolejna w okresie II Wojny Światowej, m.in. niezwykle ceniony w Argentynie polski pisarz Witold Gombrowicz. W Argentynie istnieje wiele organizacji polonijnych: Związek Polaków w Argentynie, Polska Macierz Szkolna, Dom Polski, polski balet „Balecik”, Biblioteka Polska im. Domeyki i wiele innych.

Polonia argentyńska liczy obecnie ok. miliona osób. Najwięcej Polaków mieszka w Buenos Aires i w prowincjach Misiones i Córdoba. W 1995 r. rząd argentyński ogłosił dzień 8 czerwca świętem narodowym o nazwie Día del Colono Polaco (Dzień Polskiego Osadnika), upamiętniając przybycie pierwszych kolonistów w czerwcu 1897 r. Święto polskie z licznymi imprezami kulturalnymi trwa tydzień i stanowi atrakcję turystyczną.

Fale emigrantów związane były z powstaniami listopadowym i styczniowym oraz emigracją zarobkową, nasilającą się pod koniec XIX w. Wielu Polaków brało udział w walkach o niepodległość Argentyny. Do Argentyny przybyło również wielu badaczy i ludzi nauki. Wnieśli oni ważny wkład w rozwój cywilizacyjny kraju.

2. Aktualna sytuacja polityczna

Wyborczy triumf Mauricio Macri w 2015 r. ostatecznie zakończył „dekadę kirchneryzmu”. Nowy rząd doprowadził do znaczących zmian w polityce gospodarczej szybko przystąpił do wdrażania kluczowych reform, takich jak ujednolicenie kursu walutowego, porozumienie z międzynarodowymi wierzycielami, modernizacja importu, spowolnienie wzrostu inflacji, reforma krajowego systemu statystyk oraz zbliżenie do Unii Europejskiej i USA. Ponadto Argentyna ponownie podjęła bardzo aktywną działalność na arenie międzynarodowej. Sprawuje prezydencję G-20 w 2018 r., zamierza wstąpić do OECD i stała się obserwatorem w Sojuszu Pacyfiku.

3. Podstawowe informacje gospodarcze

Po skurczeniu się gospodarki o 1,8% w 2016 r., głównie w pierwszej połowie roku, nastąpił wzrost rzędu 2,9% w 2017 r. Tendencja ta utrzymała się na początku 2018 r., jednak w ostatnim okresie prognozy się pogorszyły, między innymi na skutek suszy, rosnących stóp procentowych na rynku światowym oraz dwaluacji w regionie.

Deficyt budżetowy (bez uwzględnienia spłat odsetek od długu publicznego) zmniejszył się z 4,3% PKB w 2016 r. do 3,8% PKB w 2017 r., czyli poniżej rządowych celów fiskalnych. Rząd zmierza stopniowo do równowagi budżetowej w 2021 r. tak, aby zmniejszyć wciąż wysoką inflację.

Warto również wspomnieć fakt przyznania Argentynie kredytu stand-by przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) w wysokości 50 mld USD w maju 2018 r. Pożyczka ta ma na celu wsparcie programu gospodarczego opracowanego przez prezydenta i jego rząd, który ma doprowadzić do silnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego inkluzji społecznej, tworzeniu nowych miejsc pracy oraz przywróceniu zaufania do gospodarki poprzez transparentny program makroekonomiczny, który zmniejsza wydatki i obniżeni długu publicznego. Istotna w procesie jest również ochrona warstw społecznych.

System walutowy

Peso argentyńskie to jednostka monetarna Argentyny o kodzie walutowym ARS (według ISO 4217). Wewnętrznie oznaczane jest jako \$ (dla odróżnienia dolar amerykański oznaczany jest U\$S). Peso argentyńskie dzieli się na 100 centavos.

Kurs (sierpień 2018, według średniego kursu walut Narodowego Banku Polskiego – 1 ARS = 0,096 PLN)

4. Bogactwa naturalne i główne sektory gospodarki

Argentyna posiada bogate zasoby naturalne w energetyce i rolnictwie. Na terytorium o powierzchni 2,8 mln km² znajduje się żyzna ziemia i ogromny potencjał w zakresie energii odnawialnej. Kraj jest liderem w produkcji żywności i posiada rozwinięty przemysł w sektorach rolnictwa i hodowli bydła. Istnieją również duże możliwości w niektórych innowacyjnych podsektorach produkcji i usług zaawansowanych technologicznie. W ostatnim dziesięcioleciu dokonano dużych postępów w dziedzinie biologii molekularnej, inżynierii genetycznej i technologii stosowanej w przetwórstwie żywności oraz uprawie roślin transgenicznych. Stało się tak głównie dzięki współpracy pomiędzy prywatnymi firmami i instytucjami publicznymi. Stawia się na rozwój rynku żywności ekologicznej oraz organicznej. Strategicznym celem aktualnego rządu jest dostarczenie żywności do ponad 600 milionów ludzi do 2020 roku (prawie piętnaście razy więcej niż obecna populacja Argentyny), stąd duża zachęta kierowana do bezpośrednich inwestorów zagranicznych.

Rolnictwo jest jednym z podstawowych filarów gospodarki Argentyny; rozległy obszar i zróżnicowanie klimatyczne umożliwiają szeroką dystrybucję upraw.

Najważniejszym regionem rolniczym jest Pampa wschodnia i południowa część Mesopotamii (Międzyrzecze Argentyńskie), gdzie korzystny klimat i żyzne gleby sprzyjają uprawom zbóż, roślin oleistych i pastewnych, owoców oraz warzyw.

W niektórych częściach kraju występują korzystne warunki dla upraw roślin tropikalnych. Istnieją także duże obszary, gdzie rolnictwo jest możliwe jedynie dzięki sztuczemu nawadnianiu. Te gleby, występujące w regionach Cuyo, Noroeste (Argentyna Północno-Zachodnia) oraz w Patagonii, wykorzystuje się pod uprawy owoców i warzyw.

W produkcji rolniczej dominuje uprawa zbóż, spośród których wyróżnia się pszenica. Regiony, w których występuje największa produkcja to: Buenos Aires, Santa Fe, Cordoba, La Pampa, Entre Rios i San Luis.

Uprawa ryżu skupia się w prowincjach: Corrientes, Entre Rios, Chaco, Formosa i Santa Fe (Noreste) oraz w prowincjach: Salta, Jujuy i Tucuman (Noroeste). Inne, poza wymienionymi zboża, które uprawie się w Argentynie to: sorgo, owies, jęczmień browarny, żyto, proso i mozga kanaryjska.

Uprawy przemysłowe są zróżnicowane, wyróżnia się wśród nich między innymi rośliny oleiste jadalne i przemysłowe, rośliny włókniste oraz rośliny o właściwościach pobudzających.

Na obszarze pampy uprawia się słonecznik, orzeszki ziemne i len; w regionie Noreste (Argentyna PółnocnoWschodnia) bawełnę, yerba mate, herbatę, tytoń oraz tung; w regionie Noroeste (Argentyna północno-zachodnia) głównie trzcinę cukrową, tytoń i winorośl; w centralnej i w zachodniej części Argentyny, gdzie dominują uprawy nawadniane, oliwki i winorośl.

Źródło: <http://www.chamb.mrecic.gov.ar/es/content/las-regiones-tur%C3%ADsticas>

Warto zauważyć proces rozprzestrzeniania się upraw nietradycyjnych roślin przemysłowych, takich jak soja czy kawa. Soja wyparła ze swojego obszaru występowania takie rośliny jak kukurydza czy pszenica, dając plony o wysokiej wydajności i produkując znaczące nadwyżki eksportowe. Jej produkcja koncentruje się w prowincjach: Santa Fe, Córdoba i Buenos Aires.

Godna uwagi jest również uprawa kwiatów w Argentynie, której 90% znajduje się w wilgotnym klimacie La Pampy. Wyróżniają się tam, między innymi, uprawy goździków, mieczyków i róż.

Produkcja według produktu

Zboże

Nadwyżki z produkcji są eksportowane (np. pszenica, sorgo, kukurydza, soja). Produkcja ryżu i jęczmienia przeznaczona jest głównie do konsumpcji krajowej. Roczna produkcja zboża wynosi około 108 mln ton. Powierzchnia tych upraw to około 210 tys. km².

Rośliny oleiste

Uprawa roślin oleistych odgrywa istotną rolę w gospodarce Argentyny od kiedy nastąpił wzrost ich cen na rynku międzynarodowym w XX wieku. Spośród około 52 mln ton produkowanych rocznie, około 92% to soja i 7% to nasiona słonecznika. Całkowita powierzchnia upraw roślin oleistych wynosi około 41 tys. km².

Sadownictwo

Winogrona (głównie przeznaczone na produkcję wina), cytryny, jabłka i gruszki to najważniejsze uprawy owoców w Argentynie, produkowane głównie w dolinach rzecznych Río Negro i Neuquén, a także w oazach prowincji Mendoza i San Juan. Inne ważne uprawy to brzoskwinie i cytrusy. Powierzchnia upraw owocowych to 6 tys. km², a roczna produkcja wynosi około 18 mln ton rocznie.

Trzcina cukrowa

Uprawa trzciny cukrowej i jej pochodnych zajmuje obszar 3 tys. km², głównie w prowincji Tucuman. Produkcja wynosi około 19 milionów ton rocznie.

Bawełna

W roku 2007 produkcja bawełny, prowadzona na powierzchni 393 tys. ha, wyniosła 174 tys. ton netto, z czego 7 tys. wyeksportowano. Głównym obszarem produkcji bawełny jest prowincja Chaco. Chociaż jej uprawy zastępowane są często soją ze względu na niższe koszty produkcji, wyrób bawełny wzrósł ponad dwukrotnie od zanotowanego minimum w roku 2002.

Produkty mleczne

Produkcja mleka wynosi około 10 mld litrów rocznie. Produkcja jaj to około 650 mln tuzinów, a sera – pół miliona ton.

Warzywnictwo

Warzywa, zwłaszcza ziemniaki, cebula i pomidory uprawiane są w całym kraju, niemal wyłącznie na rynek krajowy. Inne ważne uprawy to słodkie ziemniaki, dynia, marchew, fasola, papryka i czosnek. W kraju produkuje się rocznie ponad 5 mln ton warzyw.

Leśnictwo i przemysł drzewny

Produkcja drewna, głównie sosny i eukaliptusa rozwinęła się w prowincjach Mesopotamii (Międzyrzecze Argentyńskie). W kraju znajduje się 20 mln hektarów ziem nadających się do produkcji leśnej, warunki klimatyczne i gleby pozwalają na osiągnięcie dużego wzrostu posadzonych lasów i zmniejszenie cykliów cięć.

Przemysł energetyczny

Górnictwo Argentyny opiera się głównie na wydobyciu ropy naftowej i gazu ziemnego, a także na odkrywkowym górnictwie metali szlachetnych. Przy dużych aglomeracjach miejskich zlokalizowane jest także wydobycie surowców budowlanych.

Argentyna posiada trzecie do co wielkości złoża litu (6,5% światowych zasobów), czwarte miedzi (7,3%), siódme srebra (7,2%) i boru (0,9%), ósme potasu (1,3%) i dziewiąte złota (3,8%). Największe znaczenie w przemyśle energetycznym ma wydobycie ropy naftowej. Argentyna zajmuje pod tym względem trzecie miejsce w Ameryce Południowej.

Obfite są również złoża uranu. Są tu także znaczne zasoby berylu, bardzo cenionego w przemyśle elektronicznym.

Przemysł przetwórczy

W przemyśle przetwórczym główne znaczenie ma przemysł maszynowy, w tym produkcja samochodów, w której Argentyna zajmuje drugie miejsce w Ameryce Południowej. Istotny jest również przemysł związany z przetwórstwem spożywczym, zwłaszcza mięsnym, oraz produkcja wyrobów skórzanых, włókienniczych i celulozowo-papierniczych.

5. Infrastruktura transportowa

Drogi w Argentynie są dobrze utrzymane. Duże znaczenie dla transportu drogowego ma autostrada panamerykańska – Panamericana. Argentyna posiada dwa rodzaje dróg: krajowe (Rutas Nacionales, RN) oraz lokalne (Rutas Provinciales – RP), a także płatne autostrady, których Argentyna posiada dość dużą i gęstą siatkę łączące najważniejsze ośrodki kraju. Przy głównych zjazdach i wjazdach oraz w specjalnie oznaczonych punktach często ustawione są patrole policyjne. Szczególnym przypadkiem jest w kraju usytuowanie sygnalizatorów świetlnych, które na skrzyżowaniach ustawione są bezpośrednio za skrzyżowaniem – czyli za przejściem dla pieszych. Łącznie Argentyna posiada 37 740 km dróg utwardzanych. Bardzo rozwinięta jest sieć połączeń autokarowych w obrębie całego kraju, które kursują bardzo często i są wysoce komfortowe.

System kolejowy w kraju został sprywatyzowany w 1990 r. zarówno ten odpowiadający za przewozy towarowe, jak i ten przeznaczony do przewozów pasażerskich. Argentyna posiada niespełna 32 tys. km linii kolejowych po których prowadzone są regularne przewozy pasażerskie, zaś łączna liczba linii kolejowych w kraju to 40 245 km.

Argentyna posiada około 11 tys. km dróg wodnych, transport śródlądowy odgrywa główną rolę w przewozie ładunków i towarów głównie prowadzonych przez rzeki: La Platę, Parane, Paragwaj oraz Urugwaj. Główne porty rzeczne to: Zárate i Campana. Dużą rolę transport rzeczny odgrywa w transporcie ładunków pomiędzy Argentyną i Urugwajem oraz Paragwajem. Duże znaczenie dla gospodarki kraju ma transport morski, za pomocą którego większość z produktów jest przywożona do kraju. Głównymi portami morskimi są: Buenos Aires w szczególności jego portowa dzielnica Puerto Madero, La Plata, Ensenada oraz Bahía Blanca. Port w Buenos Aires jest jednym z największych na świecie, stanowi 50% obrotu towarów całkowitego eksportu przez kraj. W Argentynie działa 36 lotnisk obsługujących regularne loty krajowe i zagraniczne. Najwięk-

szym portem lotniczym jest Port lotniczy Buenos Aires-Ezeiza Ministro Pistarini, zlokalizowane w Ezeiza, 22 km na południowy zachód od Buenos Aires, obsługujący połączenia międzynarodowe ze wszystkimi kontynentami.

6. Formy prowadzenia działalności gospodarczej

W celu podjęcia działalności gospodarczej osoby fizyczne, które nie są zobowiązane do spełnienia wymogów specjalnych w związku z wykonywanym zawodem powinny: wystąpić do Federalnej Administracji Wpływów Publicznych – AFIP (hiszp. Administración Federal de Ingresos Públicos) o wydanie CUIT (odpowiednik polskiego NIP) na podstawie posiadanego dowodu osobistego (DNI). O wydanie CUIT może też wystąpić cudzoziemiec mający zgodę na pobyt czasowy (hiszp. certificado de residencia transitoria) z autoryzacją na podjęcie pracy – przedstawiając stosowny certyfikat wydany przez Krajową Dyрекcję Migracyjną (hiszp. Dirección Nacional de Migraciones – DNM). Dodatkowo osoba ta winna przedstawić dwa poświadczenia miejsca zamieszkania (np. rachunki za gaz lub prąd), które potwierdzą dane zawarte w dowodzie osobistym.

W przypadku zamieszkiwania w lokalu bez prawa jego własności można przedstawić stosowne oświadczenie właściciela lub krewnego (z dokumentem potwierdzającym istniejący związek rodzinny).

AFIP przygotowuje CUIT i wydaje zainteresowanej osobie kod fiskalny (hiszp. Clave Fiscal) w celu zapisania się do kategorii „Monotributo”, a więc uproszczonego systemu świadczeń podatkowych;

Procedurę zapisywania się do „Monotributo” przeprowadza się na stronie internetowej AFIP, gdzie m.in. należy przykładowo podać, w zależności od rodzaju działalności, jaką zamierza się wykonywać, powierzchnię w m² przeznaczoną na miejsce świadczonej usługi, ilość zużywanej energii elektrycznej itp. W ten sposób zainteresowany określa kategorię działalności, która będzie mu przypisana.

Pierwsza wpłata podatku powinna nastąpić w miesiącu następującym po rejestracji, zawsze w 7 dniu tego miesiąca; „Monotributo” zastępuje

je trzy obowiązki: płacenia podatku od osób fizycznych, VAT i składek socjalnych. Po wysłaniu wniosku potwierdzenie zgłoszenia otrzymuje się w dniu następnym. Od tego momentu można płacić podatki lokalne (AGIB – w Buenos Aires, ARBA – w prowincji Buenos Aires itp.);

Jeśli zainteresowana osoba potrzebuje do wykonywania zawodu lokalu lub powierzchni przemysłowej, powinna prosić o stosowną zgodę miejscowe władze i zapłacić odpowiednie podatki (Bezpieczeństwo i Higiena, Instalacje Grzewcze i Elektryczne, Wagi i Miary, Reklama). Dysponując potwierdzeniem zapisu do „Monotributo”, można zlecić wydrukowanie formularzy faktur i potwierdzeń przyjęcia wpłaty pieniężnej klasy „C” w drukarni wskazanej przez AFIP.

Zatrudnienie

W Argentynie nie ma restrykcji lub limitów odnośnie zatrudniania cudzoziemców. Muszą oni tylko spełnić wymogi odnośnych przepisów migracyjnych, tj. posiadać ważną wizę (hiszp. Documento Nacional de Identidad). Przedsiębiorstwa, które podpiszą umowy o pracę z naukowcami lub specjalistami zagranicznymi, mogą prosić o zwolnienie z płacenia większej części składek socjalnych – o ile czas ważności tych umów nie przekracza 2 lat.

Zainteresowani pracą w Argentynie cudzoziemcy winni wypełnić w konsulacie argentyńskim „Zgodę na Wjazd” (hiszp. Permiso de Ingreso) wydawaną przez Krajową Dyрекcję Migracyjną (hiszp. Dirección Nacional de Migraciones), na której podstawie konsulat wyda wizę wjazdową. Następnie już w Argentynie zainteresowany cudzoziemiec może wyrobić sobie dowód osobisty (DNI) w Krajowym Rejestrze Osób (hiszp. Registro Nacional de las Personas).

Tworzenie, funkcjonowanie i likwidacja spółek handlowych podlega regulacjom Ustawy o Spółkach Handlowych nr 19550 (hiszp. Ley de Sociedades Comerciales) określanym przez jednostki kontrolujące. We wszystkich przypadkach odpowiednia informacja winna być zgłoszona do Publicznego Rejestru Handlu (hiszp. Registro Público de Comercio).

Zagraniczne spółki handlowe, działające w Argentynie, muszą wyznaczyć swojego prawnego przedstawiciela i prowadzić oddzielne rejestry księgowe dla operacji realizowanych w tym kraju.

Prowadzenie działalności w zakresie spółek handlowych

Argentyńska ustawa określiła następujące możliwe rodzaje spółek handlowych:

- spółka akcyjna (hiszp. Sociedad anónima),
- spółka z o.o. (hiszp. Sociedad de responsabilidad limitada),
- spółka z większościovym udziałem państwa (hiszp. Sociedad con participación estatal mayoritaria),
- spółka komandytowa – akcyjna/zwykła (hiszp. Sociedad en comandita (por acciones/simple),
- spółka partnerska (hiszp. Sociedad colectiva),
- spółka kapitałowo-przemysłowa (hiszp. Sociedad de capital e industria),
- oddział firmy zagranicznej (hiszp. Sucursal de empresa extranjera).

Najczęściej spotykanymi w Argentynie spółkami są: spółki akcyjne, spółki z o.o. i oddziały firm zagranicznych. Podstawową formą prawną spółki zakładanej najczęściej w Argentynie jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (hiszp. SRL – Sociedad de Responsabilidad Limitada). Generalnie do wszystkich tematów prawnych związane z zakładaniem firm i ich prowadzeniem w Argentynie zaleca się skorzystanie z pomocy miejscowego adwokata.

Kapitał spółki winien być całkowicie zadeklarowany (hiszp. suscrito) w momencie jej tworzenia i w 25% spłacony (hiszp. integrado). Oddział firmy zagranicznej dla rozpoczęcia działalności musi udowodnić istnienie przedsiębiorstwa macierzystego za granicą, dokonać wpisu aktu utworzenia tego przedsiębiorstwa, jego statutu lub kontraktu socjalnego do Publicznego Rejestru Handlu oraz wyznaczyć przedstawicieli i wpisać ich do rejestru w podobny sposób.

Oddziały podlegają kontroli państwowej i muszą spełniać te same warunki, jakie obowiązują spółki akcyjne, podlegające takiej kontroli. Oddział może prowadzić całą działalność firmy macierzystej. W jego imieniu działa wyznaczona osoba – jako jej przedstawiciel. Za działalność

ponosi ona odpowiedzialność do wysokości kapitału firmy macierzystej. Informacja w tym zakresie musi być potwierdzona przez notariusza w kraju pochodzenia, dodatkowo stwierdzona przez konsula argentyńskiego w tym kraju i jeśli używany tam język nie jest hiszpańskim, winna być przetłumaczona przez tłumacza argentyńskiego (hiszp. traductor público).

Jak wspomniano wyżej, oddziały muszą prowadzić rachunki oddzielone od przedsiębiorstwa macierzystego i przedstawiać wyniki finansowe organom kontroli państwowej.

Rozporządzeniem nr 11/2006 z 26 października 2006 r. wprowadzono obowiązek utrzymywania przez oddział firmy zagranicznej „dodatnich wartości w swoim majątku”. Regulacja dotyczy wszystkich oddziałów wpisanych do rejestru w Buenos Aires i ma chronić ich partnerów handlowych na terenie kraju. Ponieważ oddział nie dysponuje własnym majątkiem, chodzi więc tu o przekazanie majątku oddziałowi przez firmę macierzystą w odpowiedniej wysokości.

Stawka podatku dochodowego dla firm wynosi w Argentynie 35%.

7. System podatkowy

Osoby fizyczne, mające rezydencję w Argentynie, płacą podatki od swoich dochodów uzyskanych na całym świecie w wysokości od 9 do 35%. Osoby fizyczne niemające rezydencji w Argentynie płacą tylko od przychodów mających swoje źródło w tym kraju.

Wszystkie firmy zatrudniające pracowników muszą opłacać ubezpieczenie od ryzyk związanych z zatrudnieniem. Dodatkowo opłacają część przypadającą na pracodawcę z tytułu ubezpieczeń społecznych – wynosi ona 23% lub 27% w zależności od rodzaju zatrudnienia.

Istnieją ulgi w przypadku zatrudnienia osób starszych (powyżej 45 lat), młodych (do 25 lat) lub otrzymujących zasiłki (kobieta – tzw. jefa de hogar w każdym wieku).

Aktualnie istnieje jako swoiste zabezpieczenie zatrudnienia zarejestrowanego (Ley 26.476, art. 16 do 24).

AFJP został zlikwidowany pod koniec 2008 roku i zgodnie z ustawą Ley 26.425 z 9 grudnia 2008 roku powstał Zintegrowany Argentyński System Ochronny (hiszp. SIPA – Sistema Integrado Previsional Argentino). Członkowie AFJP zostali automatycznie przeniesieni do państwowego funduszu emerytalnego.

8. Uczestnictwo w wielostronnych organizacjach i porozumieniach o charakterze ekonomicznym

Najistotniejsze dwustronne umowy gospodarcze pomiędzy Polską i Argentyną:

- Porozumienie międzyrządowe z dnia 28 grudnia 1950 r. w sprawie wyeliminowania podwójnego opodatkowania w transporcie morskim.
- Umowa o współpracy w dziedzinie górnictwa z dnia 2 października 1982 r.
- Umowa o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji z dnia 31 lipca 1991 r.
- w roku 2018, dzięki inicjatywie Zagranicznego Biura Handlowego w Buenos Aires, stworzono również pierwszą w historii Polsko-Argentyńską Grupę Parlamentarną.

W związku z relacjami Argentyny z Unią Europejską, istnieje duże zainteresowanie jak najszybszym zawarciem umowy między Mercosur a Unią Europejską, co sugeruje stworzony harmonogram spotkań w tym zakresie. Niemniej jednak, należy poczekać i zaobserwować jaki wpływ na decyzje polityczne i negocjacje prowadzone przez obydwie strony będą miały inne czynniki globalne, w szczególności Brexit i polityka Stanów Zjednoczonych dotycząca handlu.

9. Dwustronna współpraca gospodarcza Argentyny i Polski

Wymiana handlowa z Polską

Argentyna jest tradycyjnie jednym z głównych partnerów handlowych Polski na kontynencie Ameryki Łacińskiej. Drugim (po Brazylii) pod względem wzajemnej wymiany handlowej.

Eksport

Co eksportujemy?

- Maszyny i urządzenia mechaniczne, elektryczne oraz ich części
- Pojazdy, samoloty, statki i inne środki transportu
- Produkty przemysłu chemicznego

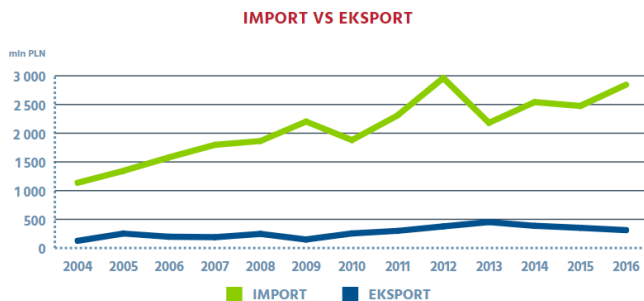
Wartość eksportu - 310,4 mln PLN

Import

Co importujemy?

- artykuły spożywcze
- produkty pochodzenia roślinnego
- zwierzęta żywe i produkty pochodzenia zwierzęcego

Wartość importu - 2 844,7 mln PLN

Źródło: GUS, 2017

Bariery przy wejściu na rynek Argentyny.

- bariery w dostępie do rynku argentyńskiego dla polskich towarów i usług
- wysokie obciążenia celne,
- rygorystyczne przepisy sanitarne i weterynaryjne,
- zakaz importu niektórych towarów oraz kontyngenty i licencje importowe,
- każdorazowe uzyskanie przez importerów zezwolenia na import.

10. Eksport - uwarunkowania

Eksport Argentyny

W kontekście Ameryki Łacińskiej, 18 mld USD (30,9% całkowitego eksportu Argentyny) trafia do innych krajów Ameryki Łacińskiej (z wyłączeniem Meksyku) i krajów karaibskich, podczas gdy 28,8% produktów sprzedawane jest importerom z Azji. Argentyna dostarcza towary o wartości 18,2% do Europy. Procent argentyńskiego eksportu sprzedanego krajom Ameryki Północnej wynosi 11,1% w porównaniu do 8% w przypadku afrykańskich importerów.

Biorąc pod uwagę populację Argentyny łącznie 56,1 mld USD pochodzących z eksportu w 2017 roku przekłada się na około 1 300 USD na każdego mieszkańca tego kraju.

Następujące grupy specjalności eksportowych Argentyny reprezentują najwyższą wartość dolara w argentyńskich przesyłkach globalnych w 2017 roku. Pokazano także procentowy udział każdej kategorii eksportu w ogólnym eksporcie z Argentyny.

- Odpady przemysłu spożywczego, pasza dla zwierząt: 9,8 mld USD (16,9% całkowitego eksportu)
- Zboża: 7 mld USD (12,0% całkowitego eksportu)
- Pojazdy: 5,8 mld USD (9,9% całkowitego eksportu)
- Tłuszcze, oleje, woski pochodzenia zwierzęcego / roślinnego: 4,9 mld USD (8,3% całkowitego eksportu)
- Nasiona oleiste: 3,1 miliarda dolarów (5,4% całkowitego eksportu)
- Klejnoty, metale szlachetne: 2,5 mld USD (4,3% całkowitego eksportu)
- Ryby: 1,9 miliarda USD (3,3% całkowitego eksportu)

- Inne towary chemiczne: 1,9 mld USD (3,3% całkowitego eksportu)
- Mięso: 1,8 miliarda USD (3,2% całkowitego eksportu)
- Paliwa mineralne, w tym ropa naftowa: 1,6 mld USD (2,8% całkowitego eksportu)

Na liście najważniejszych produktów eksportowych prym wiedzie makuch.

Z kolei najwyższy wzrost eksportu zanotowała argentyńska wołowina – było to 25,3% wzrostu w okresie od 2016 r. do 2017 roku.

Na drugim miejscu uplasowały się produkty rybne z 16,4% wzrostem oraz pojazdy - 15,2%.

Liderzy rynku

W 2017 r., w rankingu 100 firm o najlepszej renomie w Argentynie, 13 powiązanych była z agrobiznesem (producenci rolni, przetwórcy żywności i producenci materiałów lub technologii dla tego sektora).

Poniżej znajduje się lista 13 przedsiębiorstw oraz miejsce, jakie zajmują w ogólnym rankingu.

Nr	Firma	Pozycja
1	Arcor – żywność ogólnego spożycia. Agrobiznes.	1
2	Molinos Río de la Plata – produkty spożywcze	12
3	Danone – wyroby mleczne	16
4	Mastellone Hermanos - wyroby mleczne	23
5	Nestlé – żywność i napoje	33
6	Los Grobo - Produkcja przemysłowo-rolnicza	52
7	Dow - przemysł chemiczny, petrochemiczny i rolniczy.	62
8	Syngenta – nasiona i pestycydy	77
9	Dupont – żywność, produkty rolnicze	79
10	SanCor – wyroby mleczne	83
11	Cargill - żywność, produkty rolnicze	88
12	Monsanto – nasiona, chemia rolna, biotechnologia	95
13	Ledesma – cukier, wyroby cukiernicze	100

Źródło: dane własne

11. Zamówienia publiczne

W skład „Systemu Zamówień Centralnej Administracji Państwowej” wchodzi: administracja centralna, organy zdecentralizowane, uniwersytety państwowe oraz siły zbrojne i bezpieczeństwa.

Wyłączone są: prowincje, Miasto Stołeczne Buenos Aires, gminy, Państwowy Instytut Usług Socjalnych dla Emerytów i Rencistów, urząd celny i skarbowy, fundusze powiernicze z udziałem skarbu państwa, przedsiębiorstwa państwowe, Bank Centralny i Bank Hipoteczny.

Organem zarządzającym jest Krajowe Biuro Zamówień. System oparty jest na centralizacji norm i decentralizacji w zakresie wykonawstwa. Krajowe Biuro Zamówień tworzy normy, systemy i procedury dot. zakupów, które dokonywane są bezpośrednio przez organy centralnej administracji państwowej.

System Zamówień Centralnej Administracji Państwowej i Krajowe Biuro Zamówień zostały stworzone przez Dekret prezydencki nr 1545 z 31 sierpnia 1994 r. Systemem objęte są m.in. kontrakty kupna-sprzedaży, zaopatrzenie, usługi, dzierżawa, najem z opcją kupna, doradztwo itd.

12. Kultura Biznesu

Kultura biznesowa w Argentynie jest kulturą typowo propartnerską - relacyjną, gdzie więzi i relacje interpersonalne są kwestią kluczową i często determinantem powodzenia w biznesie.

Argentyńczycy koncentrują się na tworzeniu i utrzymywaniu relacji i więzi międzyludzkich, do celów biznesowych wykorzystując powiązania i relacje przyjacielsko - rodzinne.

Biznes z obcokrajowcami wymaga najpierw ich poznania. To czas poświęcony na lepsze poznanie, rozmowy i wymianę spostrzeżeń w sprawach, które nie zawsze są związane z życiem zawodowym.

Argentyńczycy przywiązują dużą wagę do kontaktów osobistych, a znacznie mniejszą do rozmów telefonicznych czy przez Internet.

Często wykorzystuje się pośrednika, który pomaga zbudować relacje biznesowe, jednocześnie jest to osoba zaufana dla obu stron.

Ogromną rolę odgrywają osobiste kontakty, które definiują pozycję na rynku, możliwość dotarcia do pewnych środowisk, wyznaczają pozycję negocjacyjną

Powodzenie w interesach uzależnione jest od tego czy uda nam się zbudować dobre wzajemne stosunki i relacje.

Wspólne jedzenie posiłków odgrywa ważną rolę w budowaniu relacji biznesowych.

Warto dodać, że większe znaczenie mają relacje niż pisemne umowy.

13. Przydatne kontakty

1. Zagraniczne Biuro Handlowe Buenos Aires

Paraguay 1178, 11. piętro

C1057AAR, Buenos Aires

Argentyna

tel.: +54 9 11 3309 7911,

+54 9 11 2731 6620

e-mail: karolina.barmuta@paih.gov.pl,

olga.swiderska@paih.gov.pl

Internet: argentina.trade.gov.pl

2. Ambasada RP w Argentynie

Alejandro Maria de Aguado 2870

C1425AAR, Buenos Aires

Argentyna

Tel.: 0054 9 11 4808-1700 (centrala Ambasady), wew. 710 oraz 711

Telefon dyżurny (po godzinach pracy): (0054-11) 4808-1700 (centrala Ambasady) opcja językowa 1 (język polski), opcja 1 (wypadki nagłe, aresztowania, kradzieże dokumentów).

Z konsulem dyżurnym można również skontaktować się mailowo: buenosaires.wk.dyżurny@msz.gov.pl

E-mail w innych sprawach konsularnych: consulado.buenosaires@msz.gov.pl

14. Źródła danych

<https://www.travelplanet.pl/przewodnik/argentina/historia.html>

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/peronizm;3956031.html>

<http://biznes.onet.pl/lekcja-argentina-co-oznacza-bankructwo-panstwa-dla-jego-obywateli/51b6lj>

www.bankikredyt.nbp.pl/content/2003/2003_04/zulawska.pdf

<https://www.bankier.pl/wiadomosc/Dobra-zmiana-w-Argentynie-S-P-podnosi-rating-7313494.html>

<https://www.arttravel.pl/atlas/ameryka-pd/argentina/jade-do-argenty>

- <https://www.populationof.net/pl/argentina/>
- https://www.arizmendi.com/Informaci%C3%B3n_Adicional/Ganancias_2011/0001/Escala_del_impuesto
- <http://www.safjp.gov.ar/principal.htm>

https://wtir.awf.krakow.pl/pdf/studenci/strony_st/projekty/argentina/widzyk.pdf

<https://pl.wikipedia.org/wiki/Argentyna>

- Narodowy Instytut Statystyki i Spisu Republiki Argentyny

www.indec.gov.ar

- „Przewodnik prowadzenia i rejestracji działalności gospodarczej na rynku Republiki Argentyńskiej”

https://argentina.trade.gov.pl/pl/f/download/fobject_id:266650

- „Comercio Internacional”

http://www.inversionycomercio.org.ar/exportar_sector_agro_y_alimentos.php

- Guía de país elaborado por la Oficina Económica y Comercial de España en Buenos Aires

www.comercio.gob.es/tmpDocsCanalPais/4C0D95A05C989F93C-2850391091CA1A8

- <http://monitorfx.pl/waluta-argentyny-peso-argentynskie/>

